

[Langkilde.]

skattemæssige virkninger. Denne frist foreslås nu udvidet til 5 år, og det synes jeg nok i høj grad indskrænker de muligheder, som hr. Grünbaum omtalte i sit indlæg for henholdsvis at købe og ophæve kontrakterne igen. Det er klart, at der her var tale om et misbrug, som jeg mener vi har fået indskrænket mulighederne for ret væsentligt.

Derudover sker der den skærpelse, som fremgår af ændringsforslag nr. 13 til § 29, at tillægsskattens område udvides, hvilket jo er noget ret væsentligt. Jeg vil gerne sige herom, da hr. Grünbaum ikke selv nævnedes det, at når der står, at det er et flertal, der stiller det, altså at socialdemokratiet og SF ikke er med, ligger det selvfølgelig i, at de ønsker endnu kraftigere skærpelse. Men jeg går ud fra, at de i øvrigt er enige i den skærpelse, der ligger i ændringsforslag nr. 13. Logisk set kan de, når de stiller forslag om en yderligere skærpelse, selvfølgelig ikke være medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 13.

Derudover sker der en ændring med hensyn til gruppelivsforsikringerne, som jeg er enig i er en rimelig imødekommelse af de grupper, som har tegnet disse forsikringer uden om de faglige foreninger.

Jeg skal sige nogle bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet, dels af socialdemokratiet og af SF, dels af de to partier sammen. Jeg skal først omtale ændringsforslag nr. 3 til § 8 om et loft på 30.000 kr. ved indbetaling på disse forsikringstyper. I og for sig må man vel sige, og det vil hr. Grünbaum sikkert også indrømme mig uden videre, at logisk set er det ikke rigtigt at lægge loft over en type forsikringer, hvor der i princippet er fuld fradragret, og hvor der skal betales fuld indkomstskat, når de til sin tid udbetales. Det ville være naturligt at få dem ind under det begrænsede fradrag. Men det er klart, at det begrænsede fradrag på 3.000 kr., som vi har i dag, ikke har megen interesse i denne forbindelse; det må man erkende.

Men derudover er der også nogle praktiske ting, som afgjort taler imod det. Jeg kan godt se, at det ikke ville ramme urimeligt, om man havde en vis begrænsning. Men det er jo så få, der kan tænkes at ville foretage indbetalinger over den størrelse. Der er bare det ved det, at man netop for at ramme

disse relativt få vil foranledige en hel del administrative besværligheder, navnlig på ligningsområdet, som det efter min mening vil være urimeligt at indføre i denne forbindelse for at opnå det relativt beskedne resultat, som man kan opnå ved en sådan begrænsning. Hvordan skal man kontrollere, at dette loft overholdes? Det er jo ikke sådan, at man er afskåret fra at tegne flere forsikringer, man kan tegne lige så mange, man vil. Det vil altså sige, at et loft for den enkelte forsikring ikke har så forfærdelig megen interesse. Så måtte man på en eller anden måde sikre sig, at den samlede tegning ikke kunne overstige de 30.000 kr., men hvem skal kontrollere det?

Alt i alt må jeg sige, at selv om hensigten kan være god nok fra mindretallets side, mener jeg, at det er et uhenigtsmæssigt forslag, og at det uden i og for sig at nå det mål, som forslagsstillerne tilsigter, vil skabe en masse administrativt besvær og ligningsmæssige vanskeligheder — og dem er der nok af i forvejen, så vidt jeg forstår på ligningsmyndighederne.

Så er der spørgsmålet om mulighederne for en anden form for fradrag, som man er inde på fra begge oppositionspartiets side, spørgsmålet, om man kunne ændre den hidtidige fradragsform hvor det er et fradrag i indkomsten til et fradrag eller nedslag i skatten. Jeg er ganske klar over at der har været ført en diskussion om dette, og den har formentlig været ført igennem mange år. Det er også blevet sagt, at det kunne man vende tilbage til i forbindelse med denne lovgivning, og det har der i og for sig også været fuld adgang til at gøre. Men jeg må have lov at sige, at min personlige vurdering af dette problem, og jeg mener absolut den dækker mit partis opfattelse, er, at ved at gøre det, som man fra oppositionens side forestiller sig, nemlig give forsikringsfradraget som et nedslag i skatten i stedet for som et nedslag i den skattepligtige indkomst, lægger man i virkeligheden en skat på fradraget, eller man kan sige, at man skærper progressionen. Det er realiteten i det. Dette, at folk får forskelligt ud af et nedslag i den skattepligtige indkomst, ligger i det progressive skattesystem som sådant, det er uundgåeligt. Når man har et progressivt skattesystem, må nedslaget virke kraf-